

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Militarivm Ordinvm Origines, Statvta, Symbola, Et Insignia, Iconibus, additis genuinis

Mennens, Frans

Maceratae, 1623

Ordo Eqvitvm de Monte Gaudio in Syrra, qui in Regno Castellæ dicti sunt
de Monfrac, in Catalonia verò, & Valentia de Mongoia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10718

quasi alius, & proprius. enumeratur, docentibus id Bullis Pontificum.

Magistro, & fratribus militia Hospitalis Sancti Thomae Martyris Camarten. Accon.

Item in Bulla Alexandri IV.

S. Thoma Magistro, & fratribus Hospitalis S. Thomae Martyris Acconen. In Bulla Ioannis XX.

Ordo Sæcti Blasij. Protulit, & alios Equestres ordines Palestina, quorum alter *Sancti Blasij* nūcupabatur, dictus de *Sancta Maria*, *Ordo pœnitentia SS.* alter *Pœnitentia SS. Martyrum*, cuius instituti fratres se vidisse affirmat Hieronymus Romanus, Crucem sci-

Eorum insignia.

licet rubram præferentes, & D. Augustini regulam profitentes. De quibus & mentionem faciunt regulæ, seu præctica Cancellariæ Romanæ.

ORDO EQVITVM

S. Saluatoris in Aragonia.

ANno circiter 1118. Alfonso Hispaniarum Imperator dictus, Rex Navarrae, & Arragoniæ, itemque Legionis Castellæ, & Toleti ex parte uxoris Vrracæ, quo Mauros Cæsaraugusta, totaque Arragoniæ ditione facilius deurbaret; cum nihil nõ virtute superabile censeret, & quo maiores difficultates propositas intelligeret; eò maius re bene gesta decus, & feliciores deinde successus secuturos confideret: Ex proceribus tam Hispanis, quam Gallis, qui operam suam (teste Belloyo primarios ex ijs Duces enumerante) sæpissimè Christianis probarant, in Urbis Montis Regalis post captam Calataiubam, hostibus fidei finitimam, Sodalitium Equestre S. Saluatoris, quod virtutis præmium foret, constituit. Et admirationem militum Templariorum, censu opimo, & prædijs dotauit, quibus opitulantis feliciter ei adeo institutio illa cessit, vt Mauri omnes toto illo tractu, quo Regnum Arragoniæ hodie circūscribitur, anno 1120. extirpari sint, ipseque Rex nomen Pugnacis, seu Præliatoris adinuenerit,

quod vices, & nouies collatis signis manus cum hoste conseruisse feratur, felici semper successu, & triumpho semper ducto exceptis duobus prælijs posterioribus.

ORDO EQVITVM

de Monte Gaudio in Syrra, qui in Regno Castellæ dicti sunt de Monfrac, in Catalonia, verò, & Valentia de Mongoia.

ORdinem Equestrem Môtis Gaudij in Regno Hierosolymitano originem sumpsisse tradit Hieronymus Romanus, eadem ipsa tempestate, qua Principes Christiani in Syria rerum potiti sunt, à loci extra urbem Hierosolymorum siti (vbi militia illa inchoata) etymo, assumpta appellatione. Approbationis diploma, submisit Alexander III. anno. 1180. quod in archiuo Calatrauensi adseruari ait Franciscus Radefius, opidaque, & prædia, quibus huius ordinis Equites, ob nauatam Terræ Sanctæ recuperatæ fortiter operam, donati sunt, ibidem exprimi, quæ, & ipse in Chronicis suis militaribus enumerat. Studio quidem rei bellicæ, & pietatis, cæteros in Syria Equites adeo laudabili progressu æmulati sunt, vt multis à Christianis principibus possessionibus aucti, etiam in Castellæ Regno (vbi Equites de Monfrac à præcipua conuentus sede appellati sunt) opimos census, & prædia obtinerent, qualia & ipse Alfonso X. in tractu Maganensi ijs attribuit, hisce verbis, *A vos Don Rodrigo Goncales Maestre de Monfrac, de la orden de Monte Gaudio &c.* Id & ex alijs monumentis, quæ in dicto archiuo reperire est, colligitur, hoc præuenire titulo: *Hac est memoria del hauey que perdieron los freyles de Mongoia y los castellos, que les tomaron los freyles del Templo, Alhambra, ò yaze el cuerpo del Conde Don Rodrigo, Maluezino, Escoriola &c.* In

Equites de Monte gaudio.

Equites de Monfrac.

Ca-

Equites de Catalonia enim, & *Valentia de Mongolia* cognominari fuere, quod idem sonat, quod Mons Gaudij, Anno demum 1221. Rex Ferdinandus cognomento Sanctus, castrum de Monfrac concessit, Gonsaluo Yannezio magistro Calatrauensi, docetque donationis exemplar, fuisse id castrum ordinis de Monfrac, adeoque Rex ipse eandem militiam, quod multum de pristino splendore amisisset, in vnam quasi cum Calatrauensi, contrahi, & vniri voluit.

Equites Ordinis de Truxillo. Militiæ Truxillensis, idem Hieronymus Romanus in Republica sua, & Fraciscus Radefius de Andrada Eques Calatrauæ, in chronico suo Alcantariensi fusè meminerunt, & in ciuitate Truxillo sibi cognomine circa annu 1227. sedem Equites habuisse seruit, quibus consequenti tempore Alfonso Rex diplomate condito, opida, & prædia ditissima, hæreditario acquisita, Truxillum scilicet, S. Crucis, Zuserolam, Cabanam, & Albalam concessit. Era Cæsaris 1233. ad quorum pleniorum cognitionem adeundi sunt prædicti auctores.

ORDO GLADIFERORVM,
seu militum Christi in
Liuania.

Inter Prussos, Samogitos, Lithuanos, & Russos, seu Moscos, posita est Liuania, quæ sub se habet Curones, Lettos, & Esthenos, præcipuas nationes, vt moribus, sic & lingua

diuersos, quæ tamen ferè Saxonica est. Cum indigenis & Liuis, commercij causa Germani vicini; atq; vt eorum Annales testantur. Bremenses tempestate forte in sinum Liuonicum delati, amicitiam iunxere immunitatem suis, ac mercatoribus, quos adducturi erant, icto foedere pacti: qui & in Insula, in Duine ostio, sacellum extruxerunt, in quo, ritu inter Christianos recepto, sacra peragebant. Horum exemplo, ac monitis, plerique Prouinciæ reguli, veræ religioni nomen dederunt, & à Bremensibus petierunt, vt virum pietate conspicuum ad se mitterent, qui sacris in ea regione præflet. Is fuit Menardus Segebergenfis Monachus, à Bremensi Archiepiscopo in Liuoniensem Episcopu consecratus, Friderici Ahenobarbi, & Alexandri III. P. Maxim. temporibus, per quem Religio ijs locis propagata fuit. Huic successit Bertoldus ex B. Pauli cœnobio, itidem Bremanissus, qui à Paganis illis occisus anno 1197. vt perscriptum est in historia Archiepiscoporum Bremensium. Huic subrogatus est Albertus ex collegio Bremensi euocatus, qui Rigam ciuitatem cõdidit, ac moenibus cinxit. Is Engelberto, & Theodorico, Tisenhusenensibus adiutoribus sibi cognatis, cautius rem gessit, quorum ex consilio in societatem Teutonicos Equites alciuit, qui à Tèplarijs olim orti, ad fidei Christianæ amplificationem in septentrionales regiones allegati fuerant. Illius, & auspicijs institutum est Equitum in Liuania collegium, ab Innocètio III. confirmatum, ensis rubri signum cum Cruce pallio insuta præferens, teste Cromero, & Arnolde Abbate Lubecensi, aut verius binos gladios forma Crucis decussatim positæ rubescentes: Primusque ordinis dux, ac magister Vinno creatus est. Eo principe, cõiunctis viribus magni progressus per eas regiones facti, capta a Volquinio Equite Torpæ arce, antea Russis subiecta, & Cocenhusia occupata, finibusque, ob perfidiam, Russis omnino

insignia Equitum Liuanorum.

nino